

افغان مینې مارکیټ عرضه کوننده
انواع مواد خوراکه وطنی

یگانه مغازه افغانی
در منطقه واشنگتن بزرگ
که تازه ترین مواد خوراکی، میوه های فصل، نان های تازه وطنی، روت ها، میوه های خشک تازه وارد از افغانستان، و گوشت های تازه مرغ، بره، گوسفند، گوساله و گاو را با بهای مناسب تقدیم می کند
6566 Backlick Rd. Springfield. VA
22150
Tel: 703-644-0186 Cell: 703-499-3313

امید

در امریکانه
\$1.50

شماره ۱۱۱۷

بسم خدا

هفته نامه مردم افغانستان

شماره اول / سال سی و سوم / ۲۱ فور ۱۴۰۲ / ۲۱ اپریل ۲۰۲۴ / شماره مسلسل ۱۱۱۷

گفت پیغمبر ز سرمای بهار / تن میپوشانید یاران زینهار
زانک با جان شما آن می کند / کان بهاران با درختان می کند
لیک بگریزید از سرد خزان / کان کند کو کرد با باغ و رزان

گریز اجباری
ماجرای دو مهاجر افغانستانی
نگارش محمد افضل ناصری
را علاقمندان از آمازون به دست آورده می توانند.
Amazon.com
amazon
Afzal Nasiri

زال هروی به ابدیت پیوست
باتأثر وتالم زیاد شادروان صاحب الدین زال هروی، شاعر، ادیب واهل دل، روز ۲۳ مارچ ۲۰۲۴ در ورجینیا به عمر ۹۷سالگی به حضرت حق پیوست. جنازه آن مرحوم که از سوی جمعیت فراوان دوستداران و آشنایان تشییع شد روز ۲۶ مارچ در قبرستان افغانها در همین ایالت محترمانه خاک سپرده شد ودر همان روز مراسم شکوهمند ختم قرآن شریف وفاتحه اش با شرکت عدده کثیری از هم میهنان برگزار گردید.



شادروان صاحب آلدین زال هروی

شادروان زال از آوان نوجوانی به سرودن شعر پرداخت و سروده هایش نخست در روزنامه اتفاق اسلام منتشره شهرهات، وبعد ها در روزنامه های انیس و اصلاح در کابل به چاپ میرسید. پس از هجرت به امریکا، به سرایش شعر ادامه داد و پارچه های متعددی از وی در ماهنامه کاروان، مجله افغانستان، مجله درد دل افغان منتشره کالیفورنیا و بیشتر در هفته نامه امید منتشره ورجینیا به خوانندگان عرضه می گردید، ومورد استقبال قرار می گرفت. همچنان ایشان در گردهمایی های بزرگ وطنداران جهت بزرگداشت هفته شهید وسالگرد شهادت آمرصاحب قهرمان ملی، با دکلمه اشعارش سهم می گردید.

زال مرحوم شخصیت فرهنگی واجتماعی درین هموطنان مقیم ایالت ورجینیا شمرده ومورد حرمت واحترام فراوان همگان قرار داشت. از آثار وی دو مجموعه شعری باعناوین (غربت) و (دوام غربت) بااهتمام بنده، محمد قوی کوشان در سه سال گذشته به چاپ رسید. جناب زال دوست فوق العاده مهربان وسخاوت پیشه بود، وهرگاهی لازم می شد، هفته نامه امید را کمک و معاونت می نمود. خدایش بیامرزد و به همه خانواده محترم صبر فراوان و به خودش جنت برین نصیب بدارد. آمین

اگر من خود نیز به خواب شما بیام و همین التماس کنم، بدان توجه نباید کرد که آن را خواب و خیال و رویا خوانند. چه بسا که آن را شیطان به شما نشان داده باشد، من آنچه در زندگی نخورده باشم در مردگی تمنا نکنم. این بگفت و جان به خزانه مالک دوزخ سپرد!

شرط آزادی:

یکی از بزرگان عصر با غلام خود گفت که از مال خود پاره ای گوشت بستان و زیره بایی معطر بساز تا بخورم و تو را آزاد کنم. غلام شاد شد زیره بایی بساخت و پیش آورد. خواجه اش آش بخورد و گوشت به غلام سپرد. روز دیگر گفت بدان گوشت نخود آبی مزعفر بساز تا بخورم و تو را آزاد کنم. غلام فرمان برد و نخود آب ترتیب کرد و پیش آورد. خواجه اش آش بخورد و گوشت به غلام سپرد. روز دیگر گوشت مضمحل شده بود، گفت این گوشت بفروش و پاره ای روغن بستان و از آن طعامی بساز تا بخورم و ترا آزاد کنم. غلام گفت ای خواجه بگذار تا من همچنان غلام تومی باشم و اگر البته خیری در خاطر می گذرد نیت خدای را این گوشت پاره را آزاد کن!

جنازه:

جنازه ای را بر راهی می بردند. درویشی با پسر بر سر راه ایستاده بودند. پسر از پدر پرسید که بابا در اینجا چیست؟ گفت: آدمی. گفت کجایش می برند؟ گفت: به جایی که نه خوردنی و نه پوشیدنی. نه نان و نه آب. نه هیزم. نه آتش. نه زر. نه سیم. نه بوریا. نه گلیم. گفت: بابا مگر به خانه ما می برندش!!؟

همچنان کتابها ورسالات فراوانی که درسی وسه سال اخیر در وطن وخارج آن به چاپ رسیده، در هفته نامه امید معرفی گردید، همان سان که تاشش سال قبل اخبار مین به طور گسترده درین نشریه به چاپ رسیده، و در مجموع نشرات سی ودوساله امید رامی توان گنجینه بسیار غنی و پرمحتوا شمرد که در آن اکثر مسایل مبتلابه وطن ووطنداران را از لابلای آن به پژوهش ونقد و بحث کشانید. علاقمندان پژوهش میتوانند امید را از نخستین شماره تا شماره ۱۰۲۹ در کتابخانه کانگرس ایالات متحده مطالعه بفرمایند. واما راجع به عنوان این نوشته به عرض میرسد که از نخستین لحظاتی که ایده انتشار هفته نامه امید در مغز این ناتوان شروع به جوانه زدن کرد، با خدای خود و مردم ومیهن عهد بستم که در حد امکان حق وحقیقت و واقعیت موضوعات را به خوانندگان ارائه دهم، جلوتبعیض های قومی وزبانی وسمتی رادر نشرات بگیرم، از برجسپ زدن های ناصواب بر اشخاص ودستگاههای سیاسی دولتی و احزاب مختلف بپرهیزم ودر تمام زمینه ها وزمان ها ره خلاف نیوم و جز حق نگویم. اینکه تاجه حدی درین تعهداتم پابند بوده ومانده ام، خوانندگان حق جوآن را می تواند تایید یا تردید فرمایند.

اینک در آغاز سی وسومین سال انتشار امید، تمام آن وعده ووعید راباردیگر اقرار داشته وخویشتن را به ادامه این طریق متعهد می سازم. از بارگاه حق تعالی استدعا می کنم تا این تعهد را صمیمانه تضمین وعملی گردانم. باحق!

به قول حضرت لسان الغیب حافظ شیرازی:

ما نگویم بد و میل به ناحق نکنیم
جامه کس سیه و دلق خود ازرق نکنیم
عیب درویش و توانگر به کم و بیش بد است
کار بد مصلحت آن است که مطلق نکنیم
رقم مغلظه بر دفتر دانش نزنیم
سر حق بر ورق شعبده ملحق نکنیم
شاه اگر جرعه رندان نه به حرمت نوشد
التفاتش به می صاف مروق نکنیم
خوش برانیم جهان در نظر راهروان
فکر اسپ سیه و زین مغرق نکنیم
آسمان کشتی ارباب هنر می شکنند
تکیه آن به که بر این بحر معلق نکنیم
گر بدی گفت حسودی و رفیقی رنجید
گو تو خوش باش که ما گوش به احمق نکنیم
حافظ ار خصم خطا گفت نگیریم بر او
ور به حق گفت جدل با سخن حق نکنیم

و در پایان، اخلاقاً خود راملز می دانم تا مراتب تشکرات صمیمانه ام رابه هریک ازدانشمندان عزیز که به امید مقاله ومطلب می فرستند، ونیز شکران وامتنان فراوانم رابه همسرم دکتر ثمینه کوشان، که مرا باتمام معایب پیری که گرفتار آنم، از جمله (غرزدن های ناحق) و پرگویی های نابجا، هنوز با مهربانی ومحبت تحمل کرده وفضای کار امید رابرایم همواره مهیا فرموده، تقدیم بدارم وبرایش تحمل بیشتری آرزو نمایم.

سه حکایت از

رساله «دلگشا»ی مولانا عبیدزاکانی

بزرگی که در ثروت، قارون زمان خود بود، اجل فرا رسید و امید زندگانی قطع کرد. جگر گوشگان خود را حاضر کرد. گفت: ای فرزندان، روزگاری دراز در کسب مال، زحمت های سفر و حضر کشیده ام و حلق خود را به سرپنجه گرسنگی فشرده ام، هرگز از محافظت آن غافل مباشید و به هیچ وجه دست خرج بدان نزنید. اگر کسی با شما سخن گوید که پدر شما را در خواب دیدم قلبه حلوا می خواهد، هرگز به مکر آن فریب نخورید که آن من نگفته باشم و مرده چیزی نخورد. (دنباله درستون سوم)

تجدید عهد با میهن و هم میهنان ارجمند!

روز ۲۷ اپریل ۱۹۹۲ نخستین شماره هفته نامه امید، در شهر هیوارد شمال کالیفورنیا انتشار یافت. در آن روز خجسته هیچ تصویری نداشتم که این جریده ملی به سال سی وسوم خواهد رسید. آن موقع متصدی ومدیر مسئول مجله ماهانه (نامه ی خراسان) ارگان نشراتی (انجمن فرهنگی مهاجرین افغانستان) در کالیفورنیا نیز بودم، و طی چند هفته بعد حجم کار تهیه، خواندن و ویراستاری مقالات وارده به آن مجله و هفته نامه تازه، تایپ وستون و صفحه بندی همزمان این دو و کار چاپ ورسیدگی به مطبعه مربوطه، پروسه ترتیب پاکات پوسته به مشترکین، بیرون بودن آنهمه کار را خارج از توان بندگی خویش یافتم، و چون هفته نامه امید در چند هفته پایی خوانندگان ومحبان زیادی بخود جلب کرد، لذا ناچار شدم تا با والد بزرگوارم شادروان غلام حضرت کوشان ودوستان نزدیک مطبوعاتی دیگرم شادروان استاد دکتر علی رضوی غزنوی و شادروان عبدالرشید بینش ونیز شادروان محمد سعید فیضی به مشوره بپردازم. نتیجه این شد که آن بزرگواران مثل خود بندیده، ادامه وگسترش هفته نامه امید را نسبت به ادامه انتشار مجله نامه ی خراسان ترجیح بدهیم. لذا مجله نامه خراسان پس ازدوسال ونیم انتشارش خاتمه یافت ولی کار انتشار هفته نامه امید تا امروز یعنی سی وسه سال بدون انقطاع ادامه یافت و به چاپ رسید.

در این آغاز سی وسومین سال نشراتی امید می خواهم به مشترکین وخوانندگان ارجمند آگاهی بدهم که مطمئناً بیش از سه هزار وسه صد هموطن گرمی، با افکار متباین، عقاید متضاد وباورهای متفاوت در امید مطلب نگاشته وانتشار داده اند، درین نشریه از نامدارترین ودانشمندترین هم میهنان تا تازه نویسان و عزیزانی که برای نخستین بار خواسته اند در مطبوعات عرض وجود نمایند، با امید همکاری کرده اند. امید از پنج سالگی تا بیست و پنج سالگی، پرتیراژ ترین نشریه افغانستانی ها در داخل وخارج کشور بوده، افزون بر چهار هزار مشترک داشته که هر هفته وبعد هر پانزده روز یکبار به خانه های شان بدون درنگ تقدیم شده و این چندسال اخیر - نسبت کبر سن - بالاخبر به ماه یک شماره نزل کرده است. همچنان بوده ترقی وتنزل قطع نشریه که به شکل امروزی آغاز یافت ودر یک سالگی به قطع موزون وکامل یک روزنامه معیاری رسید وتعداد صفحاتش نیز از چهار صفحه کوچک به دوازده وگاهی به شانزده و بیست صفحه بزرگ انکشاف یافت ومثل هر موجود دیگر، روزبه روز نحیف تر شد واینک سالهاست دردوازه صفحه کوچک انتشار می یابد، امید دارم که دیگر ازین کمتر نشود وتا روز زوالش - که حتما آمدنی است - لااقل به همین دوازده صفحه حفظ گردد.

درباره مطالب تقدیم شده به خوانندگان ارجمند درسی ودوسال گذشته، مطمئناً مطالب بسیار متنوع علمی، فرهنگی، تاریخی، اقتصادی، ادبی و صحی را در امید مطالعه فرموده اند. به ویژه گنجکاوای درد رازهای تاریخ مین و هفته های فراوان تاریخی که توسط رژیم ها ودستگاههای مستبد وقهار حکومتی تک خانوادگی وتک قومی، از عام مردم پنهان شده و اظهار ونقل آن بین هم میهنان جرم ملی شمرده می شد، در دامن صفحات هفته نامه امید آشکارا وبا ارائه مستندات علمی وتاریخی تقدیم گردیده، که یک مثال عمده آن (جنگ قلمی) میان نویسندگان امید در باره برخی از مسایل تاریخ معاصر کشور مدت درازی ذهن خوانندگان را به روشنایی کشانید. آن (مسایل) بخشی از تاریخ معاصر یعنی زمان شاهی مرحوم محمد ظاهر شاه وصدارت هاشم جبار وقاتل سالهای نخست پادشاهی ظاهر شاه رادر برمی گرفت وتاحدی به دوره برادرش شاه محمود صدراعظم بعدی ودوره صدارت محمد داود سرتنبه را احتوا کرده، به قلم نویسندگان امید، از جمله مرحوم غلام حضرت کوشان و مرحوم استاد محمد عزیز نعیم پسر سردار نعیم خان مغرور و برادرزاده سردار داود مغرور و معروف به شکل حمله ودفاع و از رده مقام سرداران ومقام رعیت مظلوم بیش از یک سال ادامه یافت، و ناگفته ها ورازهای مگوی زیادی در آن (جنگ قلمی) افشاشد و روشن گردید.

پروفیسر دکتر ذبیح الله التزام گلبرت ، اریزونا

بیکاری در افغانستان (۱)

از گفتارهای تولستوی ، ناول نویس معروف روسی، یکی اینست که (سر چشمه همه عیبهای آدمی دو چیز اند: یکی بیکاری و دگر اعتقاد به خرافات).

هفتادسال قبل برادر بزرگم که ازلیسه استقلال فارغ شد در پی کاری افتاد. یکی از اقرباء از جمله مؤسین بانک ملی افغان و در عین زمان معاون تجارتی وهم یک شخص خیرخواه بود. برادرم نزد ایشان مراجعه کرد و درخواست کار نمود ولی نتیجه نداد. پیش یکی از خویشاوندان دیندار دگر که تاجر میوه خشک بود مراجعه کرد ولی باز هم تقاضای فایده ماند. معلوم شد که دوازده سال تحصیل در یکی از بهترین مکاتب کشور، بدون تدریس کمال، چندان خریدار در سکتور خصوصی نداشت که هنوز هم ندارد. (کسب کمال کن که عزیز جهان شوی

کس بی کمال و علم نیرزد به نیم جو) واضح است که کارفرمایان کارگری را کار دارند که بدرد شان بخورد و از عهده وظایف مشخص برآید که اجرای آن برای کارفرما سودمند باشد. ایشان درین مورد حق بجانب هم هستند. بملاحظه نصاب تعلیمی مروج یک فارغ التحصیل لیسه ثانوی غیر مسلکی به امور بانک یا تجارت یا کتابت و دفتر داری چه میداند. مدتها در کار است تا شخص بی تجربه به چنین امور بیلد شود تا بالاخره بجایی مقرر گردد و آنهم شاید به لحاظ ترحم یا مؤقتاً طور فخری. تنها دولت است که احمد و محمود را بدون در نظر داشت بلدیت شان بکار به وظیفه ی میگمارد خاصاً که واسطه هم موجود باشد. دولتهای کشورهای غریب و پسمانده در ساحه استخدام اکثراً از کسه خلیفه می بخشند. از همین جهت است که افراد بیکار و گرسنه عادتاً دست به مائده دولت دراز می کنند.

من که بعدها کاردار شدم و صلاحیت مقررری زیردستان را داشتم درخواست های مکرر از مراجعین دریافت میکردم. عارضین صرفاً فقر و غریبی را عذر می آوردند. غوره بدل ماندم و نشد عارضی بگوید که من چنین هنر یا کمالی دارم که بدرد تان میخورد.

از همین جهت است که ادارات در پهلوی کاتب یک سر کاتب مقرر میکنند تا کاتب را کومک کند و در پهلوی سر کاتب ماموری را مقرر می نمایند که اجراءات سر کاتب را بررسی نماید و در پهلوی مامور مدیر ابتدائی استخدام میشود که کار مامور را ملاحظه نماید و بالای دست مدیر ابتدائی یک نفر به رتبه مدیر انتهایی یا مدیر کنترل مؤظف است تا صحت یا سقم اجراءات مدیر ابتدائی را تشخیص دهد و به همین ترتیب یک معاون و بالاخره یک رئیس مؤظف میشوند که بالنوبه ورق را تفتیش و امضاء کنند.

در نتیجه اداره می پُندد و به تورم بودجه می انجامد و آمرین بالادست اکثراً مشتاق اند که به تعداد زیردستان بیافزایند و اهمیت کاذبی برای خود شان کسب نمایند که گویا اداره کلانی را میچرخانند. این شیوه در نظام سوسیالیستی زیاد ترموج است که در نتیجه ادارات دولتی از بیکاران مخفی مملو میگرددند.

بیکار مخفی کسی را میگویند که استخدامش بالای اجراءات تأثیر ندارد به این معنی که برای انجام کاری که پنج نفر کافی باشد شش نفر استخدام شود. آن یکنفر معاش خور اضافی را بیکار پنهان یا بیکار مخفی میگویند.

در سکتور خصوصی استخدام کارگر پنهان عملی نیست زیرا استخدام مطابق محصول از تولید حاشیوی کارگر صورت میگیرد. فرض کنیم محصول تولید پنج نفر خشت مال در یکروز یک هزار افغانی باشد. اگر در اثر استخدام نفر ششم سر جمع بهره به یک هزار و یک صد افغانی ارتقاء نماید در آن صورت بهره تولید حاشیوی صد افغانی میباشد و کارفرما که هدفش حصول مفاد اعظمیست حاضر نخواهد شد به کارگر ششم بیش از یک صد افغانی معاش از همین خود بپردازد مگر اینکه زبان را بپدیرد که اینکار رانمی کند.

از طرف دگر اگر با آمدن کارگر ششم هیچ تنزید در سر جمع بهره تولید رخ ندهد کار فرمای سکتور خصوصی نفر ششم را استخدام نمیکند و اما اگر کارفرما دولت سوسیالیستی باشد کارگر ششم نیز مقرر می شود و معاشش از بودجه دولت (کسه خلیفه) اجرا میگردد. در دستگاه خصوصی کارفرما معاش کارگرش را مطابق به محصول حاشیوی کارگر طوری تعیین میکند که داد و ستد بین این دو نفر تقریباً دست بدست باشد. مثلاً صاحب دکان کبابی مقدار معاش کارگر خود را مطابق به محصول حاشیوی روز طوری میسجد که محصول کار کارگر کبابی تقریباً دفعه حاصل شده باشد. برخلاف اگر خدمت امروز انجام بیابد و اما عاید از آن خدمت روزها یا ماه ها بسانتربه کارفرما برسد، در آن صورت عاید متصوره بملاحظه گذشت زمان طبق یک فیصدی ربح تخفیف داده میشود. کارفرما میسجد که عایدی که یکسال پس از امروز حاصل میشود ارزشش همین حالا چند خواهد بود.

در نظام سوسیالیستی لااقل از نگاه تئوری تأکید بالای عدالت و تقسیم مساویانه عاید بعمل می آید. در چنین یک سیستم سیاسی اجناس سرمایوی مهم از قبیل فابریکه جات، و همچنان معادن به دولت ارتباط میگیرد. نظام افغانستان نظام سوسیالیستی نیست بلکه در آن جا بر علاوه دولت عوام الناس نیز مالک ملکیت و ابزار تولیدی باشند. به تاسی ازین نظام توجه دولت عمدتاً معطوف است به محافظت سرزمین، اشاعه پول، حفاظت ارزش پول، تنظیم مارکت اسعار، طرح و تطبیق قوانین مالی و گمرکات و بنادر، خزانه و بودجه و مسائل اداری، امنیتی، دفاعی، خارجی، پوست و مخابرات، امور عدلی و محاکم، انتخابات، تنظیم امور ترافیکی، مجادله علیه فساد و قتل و قتال و آدم ربایی و غیره، تأسیس زیر بناها از قبیل انهار، بندها، سرکهای شهری و بیرون از شهرها، شاهراهها، میدان هوایی، مکاتب ذکور و اناث، دانشگاه ها، شفاخانه ها، خدمات اطفایوی، تولید برق، تأمین نظافت شهرها، طرح و تطبیق پلان ها و مقررات مربوط به تأسیس شهرها و حفظ و مراقبت از معادن و سایر ملکیت های دولتی و انفرادی، رسیدگی به مشکلات ناشی از خشک سالی و سائر آفات طبیعی، و پروبلم های اضطراری و امثالهم، تنظیم تجارت، کومک به معتادین و معلولین و مساکین و متقاعدین و غیره. زیر بناهای اقتصادی مهمترین اقلامی هستند که دولت برای توسعه استخدام و رفع رکود به آن متصل می گردد.

در اثر انجام دادن چنین فعالیتها و صداهای دگر دولت حتی المقدور کار و معاش برای افراد مستعد بکار تهیه مینماید و این کارها به توان مالی و نیت دولت تعلق دارد. هنگامیکه مخارج دولت مصارفش را پوره نتواند دولت رو به استقراض می آورد مشروط بر اینکه وام دهنده موجود باشد که در افغانستان چنین نیست. گفته میشود که در حال حاضر دولت افغانستان در حدود نیم ملیون مامورو اجیر در ادارات و مؤسسات معاشخور دارد که تمویل آن از منابع داخلی تحقق می یابد. این رقم از کجا آمده، بما معلوم نیست زیرا در وطن ما مرجعی وجود ندارد که تعداد کارگران و بیکاران را مرتباً تخمین نماید.

قاعدتاً (مثلاً در امریکا) در یک کشور اداره ی موجود میباشد که در هر ماه با چند هزار خانواده در نقاط مختلف کشور تماس می گیرد و پرسش به عمل می آورد که در هفته گذشته آیا در فامیل به تعداد چند نفر دارای سن پانزده و بالاتر از آن که متقاعد نبوده باشند فعالانه در جستجوی کار افتاده و مریض و معلول و بستری یا زندانی و یا در عسکری هم نبوده باشند و به مدت یکساعت به طور اقل در مقابل مزد و یا کسب مفاد به کاری اشتغال داشته و یا اقلاً بیش از پانزده ساعت در مرزعه فامیلی و یا بزنس خانواده بدون اخذ مزد و معاش مصروف کار بوده اند. آن عده اشخاص را کاردار می گویند.

در افغانستان مانند اکثر ممالک جهان اکثریت فعالیتهای اقتصادی از سکتور خصوصی نشئت می کند و نقش دولت در زمینه و طور نسبی کمتر است. اما دولت وظیفه دارد تا سیاست های مؤثر اقتصادی به منظور تقویت سکتور خصوصی طرح و تطبیق نماید.

تطبیق چنین پلانها معمولاً بنا بر کمیغلی دولت مستلزم کومک های خارجی میباشد که درین دوره حکومتداری افغانستان چنین چشمه ها اکثراً خشک شده اند. مزید بر آن افراد کارشناس و متجرب که به پلان گزاری آشنا باشند کمتر سراغ می گردند و حتی شاید هیچ وجود نداشته باشند. /

خاموش کردن مخالفان و صداهای اطلاع طلبانه کرده است.

طالبان در بخش خارجی نیز با تهدیدها دست و پنجه نرم می کند. فقدان مشروعیت خارجی؛ تا هنوز هیچ کشوری آماده به رسمیت شناسی طالبان نیست. (دنباله در صفحه ۸)

جواد عزیز

رژیم طالبان با کدام تهدیدها مواجه است؟

طالبان پس از به قدرت رسیدن، وضعیت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و روابط بین المللی افغانستان را عادی و رو به جلو نشان داده اند. آنها نه تنها بر مشکلات داخلی بلکه بر تهدیدها در برابر رژیم خود چشم بسته اند.

یک پژوهشگر اروپایی مسایل افغانستان دو سال قبل به نویسنده این سطور گفته بود که طالبان بدون جنگ مسلحانه گروه های مقاومت نیز خود را نابود خواهند کرد. ظاهراً، پیش بینی اوبه تدریج به واقعیت می پیوندد.

رژیم طالبان با ده ها تهدید مواجه است که مقاومت ضد طالبان تنها یکی از آن است. به نظر می رسد که نه حمایت نسبی کشورهای منطقه و نه ادعای داشتن ارتش چند صد هزار نفری، می تواند رژیم طالبان را حفظ کند.

این تهدیدها دو منشا داخلی و خارجی دارد:

ترس از نفوذ و حملات داعش در مرکز قدرت رهبر طالبان؛ طالبان همواره ادعا کرده که داعش سرکوب شده است، اما حمله داعش به یک شعبه کابل بانک در قندهار، در نزدیکی مقر رهبر طالبان در قندهار، تدابیر امنیتی رهبر طالبان را بالا برده و ترس را در رهبران این گروه ایجاد کرده است.

به تازگی اطراف اقامتگاه رهبر طالبان با دیوارهای بلند سمنتی احاطه شده و محل ادای نماز عید فطر با محرمیت شدید و در چندین محل و با هشدارها و احضارات درجه یک امنیتی همراه بوده است. همچنان، مقامات طالبان در کابل نیز در وضعیت آرامی نیستند و هر لحظه منتظر حادثه جدید اند.

رهبر طالبان را کودتای احتمالی تهدید می کند که ریشه در ناراضیتهای داخلی این گروه دارد. منابع معتبر گفته اند که جناح های ملا عبدالغنی برادر، ملا یعقوب و سراج الدین حقانی از اقدامات و اظهارات رهبر شان به ستوه آمده اند، و ظاهراً گفته می شود که آنها در پی فرصتی برای به زیر کشیدن هبت الله آخندزاده اند. در همین حال، حامیان جنرال رازق، فرمانده امنیه پیشین قندهار، که دشمن سرسخت طالبان بود و در حمله انتحاری این گروه کشته شد، در صدد انتقام گرفتن از رهبر طالبان اند.

اگر در گذشته بحث اختلافات جناح های قندهاری و غیر قندهاری و شبکه حقانی بود، اما حالا تنها در میان جناح قندهار چندین فراقسیون و علیه یکدیگر ایجاد شده و همچنان شبکه حقانی کماکان از فکر و عمل به شدت انحصارگرایانه هبت الله آخندزاده خشمگین و ناراضی است.

اما چرا طالبان با وجود اختلافات چند وجهی و متنوع از هم نپاشیده اند؟ احتمالاً به دلیل این پنج عامل:

۱- پابندی به بیعت با امیر طالبان؛

۲- تک قومی بودن رژیم طالبان؛

۳- پندگیری از تجربه تلخ جنگ های ویرانگر داخلی دهه نود میلادی که ناشی از اختلافات رهبران جهادی بود؛

۴- تلاش حامیان منطقه ای برای حفظ این گروه؛

۴- فعالیت جبهات نظامی ضد طالبان که باعث یکپارچگی شان شده است.

حملات جبهه مقاومت ملی در این اواخر افزایشی غیر قابل انکار داشته و این گروه در هفته تا ۷ حمله بر پاسگاه ها و قرارگاه های طالبان در کابل و ولایات انجام داده است. جبهه آزادی تا قبل از عید حملات زیادی علیه طالبان انجام داد و به نظر می رسد که در ماه رمضان با توقف حملات، مصروف برنامه ریزی و تدارک عملیات های بیشتر است. حملات همزمان این دو گروه، فشار بر طالبان را افزایش خواهد داد.

طالبان از کمبود مشروعیت داخلی رنج می برد و تلاش کرده فقدان مشروعیت را با بیعت گرفتن و برگزاری نشست علمای حامی شان برای تأیید زعامت ملا هبت الله جبران کند. در همین حال، ناراضیتهای در میان نخبه های پشتون در داخل و خارج از افغانستان از ناتوانی طالبان در حکومتداری به وجود آمده است. ظاهراً، حکومت تک قومی، محروم کردن اقوام دیگر از قدرت سیاسی و سیاست های زبانی و اداری تبعیض آمیز توانسته پایگاه قومی طالبان را راضی کند.

طالبان برای اثبات مشروعیت و کارایی، به تبلیغات و جنگ روانی برای مدیریت افکار عامه رو آورده است، اما در عین حال، سرکوب داخلی را تشدید کرده است. سیاست های سرکوبگرانه به علت فساد، سوءمدیریت و ناتوانی در اداره کشور گسترش یافته است. در دو سال گذشته، همزمان با افزایش ناراضیتهای در داخل طالبان و در جامعه افغانستان، اداره استخبارات طالبان بیشترین انرژی خویش را صرف (بایان ستون دوم)

Maaid Weekly
12286 Ashmont Ct. # 202
Woodbridge, VA 22192 - 7075 U.S.A.
Tel/Fax : (703) 491-6321
mkqawi471@gmail.com

ناشر و مدیر مسنول : محمدقوی کوشان

